

TOALETT OG KAFEBYGG → MOSETERTOPPEN → HAFJELL

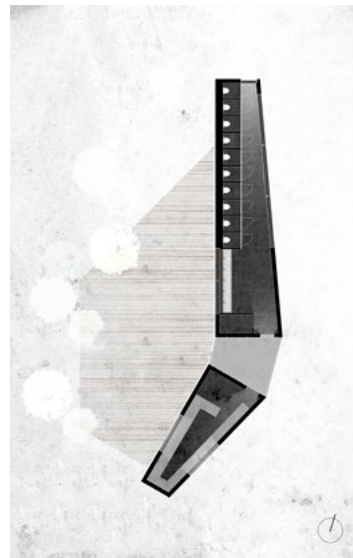
RAMARKITEKTUR AS

Prosjektansvarlig → Anne Dahlen, interiørarkitekt MNIL

KREDITERING → SIDE 226



Bygningskroppen kikker ut over dalen.



Inne i toalettbasene er detaljeringen spartansk. Strien gir dybde og tekstur til veggene.

Mørkets magi

Hafjell Alpinsenter har de siste årene oppgradert store deler av anleggets fasiliteter. Det ble i 2018 vedtatt å oppføre et nytt, lite kafe- og toalettbygg på Mosetertoppen – et viktig knutepunkt i anleggets løypenettverk. Mosetertoppen danner en naturlig avsats i anleggets forøvrig bratte terreng, og tjener som oppbremsings- og fordelingsflate mellom de ulike heiser og nedfarter.

Flaten er planert og avskoget, og fremstår noe gold. Like ved gondolheisen står det imidlertid tilbake en liten, skålformet brink med furutrær. Bygningen er plassert i tett relasjon til denne furubrinken, og de to danner sammen et skjermet landskapsrom. Bygningen er kledd med ubehandlet

malmfuru og underbygger dermed koblingen til furumoen. Bygningen består av to volum, knukket i forhold til hverandre, men er forbundet gjennom en felles, åpen inngangssone. Det ene volumet rommer et kafeutsalg med uteservering, mens det andre inneholder toalettfunksjonen. Bygningen er også hevet en drøy meter fra landskapet, slik at alpinanleggets løypemaskiner kan preparere snøen helt inn mot bygningskroppen og dermed skape en plan adkomstsituasjon.

Kafedelen er lukket for publikum, og inneholder kjøkkenfunksjonene som kreves for å tjene uteserveringen på terrassen. Toalettdelen – som peker ut mot hengt og dalen, er 19 meter lang og smalner gradvis inn mot et stort glassfelt i enden av rommet.

Himlingshøyden er tre meter og bidrar ytterligere til opplevelsen av innsmalning. Det oppstår dermed et overdrevent perspektiv mot den storslåtte utsikten over Gudbrandsdalen.

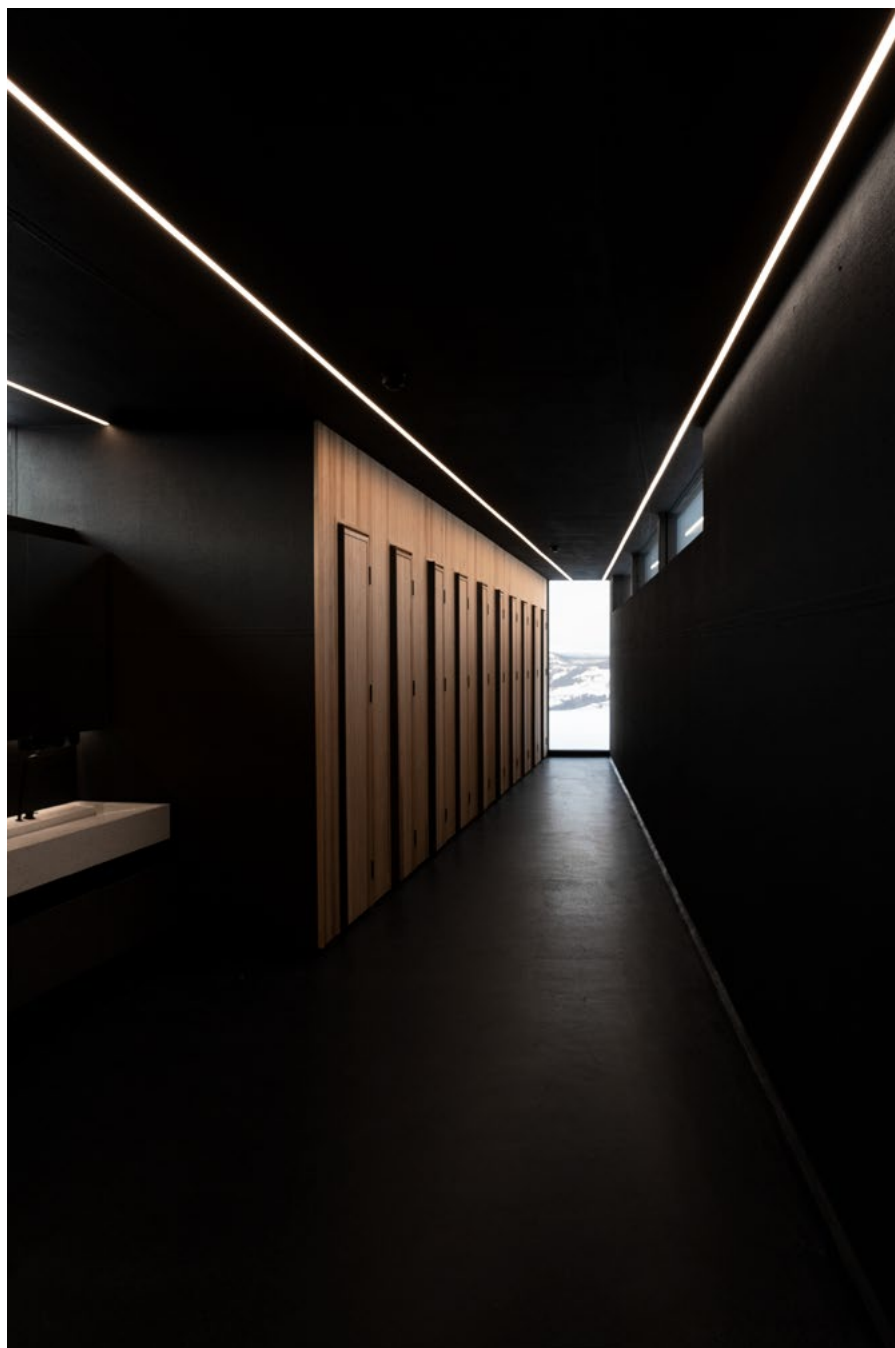
Da rommets hovedkonsept dreier seg om utsikten og hvordan en beveger seg mot den, ble det naturlig å la dette definere interiøret. Fargepaletten er preget av mørke flater, som bidrar ytterligere til å trekke blikket mot utsikten. Hele rommet er trukket innvendig i en jutestrie, som er limt mot helsparklede vegger, og pusset og malt i flere sjikt. Strien er et gjennomgående tema i rommet, og er trukket med inn i vindusnisjer, inn på toalettbasene og i himlingen. Dette gir en taktil overflate som fremheves av slepelyset fra rommets



Den 850 kg tunge servanten i lys marmorbetong spenner fra vegg til vegg.



Servanten er utformet slik at alt vann raskt finner veien til sluket. Armaturene er skråstilt for å hindre sprut. Det er også rom nok mellom armaturene til å legge fra seg skihansker.



Det mørke rommets iscenesatte tunnelsyn ender med utsikt over Gudbrandsdalen. Gulvet er støpt i betong og behandlet med acrylicon med tilslag av sort kvarts av hensyn til sklisikkerhet.

glassfelt. Denne spesielle stribehandlingen er meget robust og kan spyles for enklere renhold.

Toalettbasene, som ligger på geledd innover i rommet har en frontvegg kledd med kvistfri, osmobehandlet, glattkantet furupanel. Dørene inn til basene er spesialbygget med en høyde på 2,5 m. Dørene er også kledd med furupanel for sømløst å inngå i den gylne frontveggen. Denne veggen er også med på å understreke rommets henvendelse mot utsikten og lyset. Samtidig bryter den gylne veggen med, og gir varme til, det ellers mørke rommet. Dørhåndtakene og låsmekanismene er spesialdesignet av arkitekten og består av sortoksiderte stålprofiler i dørenes fulle høyde. Disse

mørke profilene etablerer en rytme gjennom rommet, og gir en referanse til avstand og dybde.

Servantsituasjonen er plassbygget og består av en speilseksjon som skjuler såpe- og papirdispensere, en avfallsseksjon med sorte, gjennomfargede og voksbehandlede mdf-plater samt en lang betongservant. Servanten er designet for dette prosjektet, og er støpt i lys betong med innslag av hvit marmor.

Bruken av denne bygningen krever en meget slitesterk og varig materialbruk. Slalomstøvlør fra alpinanlegget stiller dessuten strenge krav til sklisikkerhet. Gulvet er derfor støpt i betong og behandlet med acrylicon. Acryliconblandingen er en spesialblanding med tilslag av sort kvarts.

Dette ivaretar både kravet til sklisikkerhet og slitestyrke, og harmonerer dessuten godt med de striekledde flatene i rommet forøvrig. Belysningen underbygger også rommets overdrevne perspektiv og består av LED-striper innfelt i den mørke striehimlingen.

En enkel bygningskropp med knapp detaljering og et tydelig konsept stiller desto større krav til utførelsen. I dette prosjektet ble det derfor avgjørende at arkitekt og interiørarkitekt drev prosjektet fremover, og virket som bindeledd mellom de ulike involverte fagene. På denne måten kunne en på en bedre måte sikre at alle valg og avgjørelser trakk i samme retning, og at de underbygget prosjektets intensjon.